

DZIENNIK USTAW

POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Warszawa, dnia 31 lipca 1970 r.

Nr 18

TRESC:
Poz.:

ROZPORZĄDZENIA RADY MINISTRÓW

- 150 — z dnia 10 lipca 1970 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie przenoszenia własności nieruchomości rolnych, znoszenia współwłasności takich nieruchomości oraz dziedziczenia gospodarstw rolnych 201
- 151 — z dnia 13 lipca 1970 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie ustalenia legalnych jednostek miar 203

ROZPORZĄDZENIA:

- 152 — Ministra Finansów z dnia 17 lipca 1970 r. w sprawie obowiązku posiadania rachunków dotyczących zakupu niektórych materiałów przez podatników opłacających podatki obrotowy i dochodowy w formie ryczałtu 203
- 153 — Ministra Sprawiedliwości z dnia 20 czerwca 1970 r. w sprawie utworzenia Wydziału dla Nieletnich (Sądu dla Nieletnich) w Sądzie Powiatowym w Koźlu 206

OSWIADCZENIA RZĄDOWE:

- 154 — z dnia 16 czerwca 1970 r. w sprawie ratyfikacji przez Danią Międzynarodowego porozumienia cukrowniczego z 1968 r., otwartego do podpisu w Nowym Jorku od dnia 3 do dnia 24 grudnia 1968 r., oraz zaprzestania stosowania postanowień tego porozumienia przez Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Północnej Irlandii na terytorium Brunel 206
- 155 — z dnia 17 czerwca 1970 r. w sprawie przystąpienia Peru do Konwencji międzynarodowej o zwalczaniu fałszowania pieniędzy, sporządzonej w Genewie dnia 20 kwietnia 1929 r. 206
- 156 — z dnia 27 czerwca 1970 r. w sprawie uczestnictwa szeregu państw w Umowie o ratowaniu kosmonautów, powrocie kosmonautów i zwrocie obiektów wypuszczonych w przestrzeń kosmiczną, sporządzonej w Moskwie, Londynie i Waszyngtonie dnia 22 kwietnia 1968 r. 206
- 157 — z dnia 15 lipca 1970 r. w sprawie uczestnictwa szeregu państw w Układzie o nierozprzestrzenianiu broni jądrowej, sporządzonym w Moskwie, Waszyngtonie i Londynie dnia 1 lipca 1968 r. 207

150

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 10 lipca 1970 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie przenoszenia własności nieruchomości rolnych, znoszenia współwłasności takich nieruchomości oraz dziedziczenia gospodarstw rolnych.

Na podstawie art. 160 § 3, art. 165, 218 i 1064 Kodeksu cywilnego zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 28 listopada 1964 r. w sprawie przenoszenia własności nieruchomości rolnych, znoszenia współwłasności takich nieruchomości oraz dziedziczenia gospodarstw rolnych (Dz. U. Nr 45, poz. 304) wprowadza się następujące zmiany:

1) § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. 1. Nieruchomość uważa się za rolną, jeżeli jest lub może być użytkowana na cele produkcji rolnej, nie wyłączając produkcji ogrodniczej, sadowniczej i rybnej, chyba że stosownie do przepisów

o planowaniu przestrzennym decyzją właściwego organu prezydium rady narodowej została przeznaczona na cele nie związane bezpośrednio z produkcją rolną.

2. Nie uważa się za nieruchomość rolną terenów położonych w obrębie zwartej zabudowy miasta lub osiedla oraz nieruchomości należących do tej samej osoby lub osób, jeżeli ich łączny obszar nie przekracza 0,2 ha.”;

2) § 3 otrzymuje brzmienie:

„§ 3. 1. Dowodem stwierdzającym posiadanie kwalifikacji do prowadzenia gospodarstwa rolnego przez

nabywcę lub spadkobiercę nieruchomości rolnej jest świadectwo ukończenia szkoły rolniczej lub przysposobienia rolniczego.

2. W okresie do dnia 31 grudnia 1975 r. za posiadających kwalifikacje do prowadzenia gospodarstwa rolnego uważa się również nabywcę lub spadkobiercę nieruchomości rolnej, jeżeli praca w gospodarstwie rolnym stanowi dla niego zawód dający główne źródło utrzymania.
3. W okresie po dniu 31 grudnia 1975 r. za posiadającego kwalifikacje do prowadzenia gospodarstwa rolnego uważa się również spadkobiercę, który w chwili otwarcia spadku ukończył co najmniej 45 lat, jeżeli praca w gospodarstwie rolnym stanowi dla niego zawód dający główne źródło utrzymania.
4. Zaświadczenie stwierdzające kwalifikacje nabywcy lub spadkobiercy, o których mowa w ust. 2 i 3, do prowadzenia gospodarstwa rolnego wydaje biuro gromadzkiej rady narodowej lub organ do spraw rolnych prezydium rady narodowej osiedla (miasta albo dzielnicy w mieście wyłączonym z województwa) właściwej ze względu na miejsce zamieszkania nabywcy lub spadkobiercy.
5. Przerwa w pracy w gospodarstwie rolnym z przyczyn niezależnych od nabywcy lub spadkobiercy nie stanowi przeszkody do uznania, że posiada on kwalifikacje do prowadzenia gospodarstwa rolnego.;

3) § 7 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Za użytki rolne uważa się grunty orne, ogrody uprawne, sady, łąki trwałe, pastwiska trwałe oraz tego rodzaju grunty pod zabudowaniami.”;

4) po § 7 dodaje się § 7a i 7b w brzmieniu:

„§ 7a. Dopuszcza się stosowanie odchyłeń od podstawowej normy obszarowej w granicach do 1 ha, jeżeli:

- 1) w wyniku podziału gospodarstwa rolnego powstaną gospodarstwa rolne pełnosprawne, zdolne do odpowiedniej produkcji rolnej ze względu na jakość gleby, strukturę użytków rolnych, siłę roboczą, stan inwentarza i usytuowanie zabudowań lub
- 2) położenie gospodarstwa, konfiguracja terenu, przeszkody naturalne w postaci dróg, rowów itp. uniemożliwiają dokonanie racjonalnego podziału gospodarstwa.

§ 7b. 1. Dopuszcza się stosowanie odchyłeń od minimalnych norm obszarowych, jeżeli:

- 1) obszar nabywanych użytków rolnych łącznie z obszarem użytków rolnych stanowiących własność nabywcy odpowiadać będzie przynajmniej minimalnej normie obszarowej, a ponadto:
 - a) praca w gospodarstwie rolnym nabywcy stanowi dla niego zawód dający główne źródło utrzymania,
 - b) kwalifikacje nabywcy i dotychczasowy sposób prowadzenia przez niego gospodarstwa rolnego dają gwarancję uzyskania odpowiedniej produkcji rolnej, przy uwzględnieniu jakości gleby,

struktury użytków, siły roboczej, stanu inwentarza i usytuowania budynków,

2) obszar użytków rolnych, wykazanych w ewidencji gruntów, stanowiących własność nabywcy, uległ zmniejszeniu poniżej tych norm na skutek:

- a) przejścia części jego gruntów na własność Państwa w trybie wywłaszczenia nieruchomości lub wyznaczenia terenów budowlanych na obszarach wsi,
- b) scalenia lub wymiany gruntów.

2. Przepis ust. 1 pkt 2 ma zastosowanie, jeżeli nabycie części innej nieruchomości rolnej nastąpi w ciągu 5 lat od daty przejścia części nieruchomości na własność Państwa lub od daty decyzji o zatwierdzeniu projektu scalenia lub wymiany gruntów, a praca w gospodarstwie rolnym stanowi dla nabywcy, zawód dający główne źródło utrzymania.”;

5) § 11 otrzymuje brzmienie:

„§ 11. 1. Decyzję stwierdzającą, że zamierzone przeniesienie własności nieruchomości rolnej lub jej części, zniesienie współwłasności lub dział spadku, wskutek którego miałby nastąpić podział gospodarstwa rolnego, są zgodne z obowiązującymi przepisami o normach obszarowych, wydaje właściwy do spraw rolnych organ prezydium powiatowej (miejskiej miasta stanowiącego powiat, dzielnicowej w mieście wyłączonym z województwa) rady narodowej.

2. W wypadkach określonych w § 7a i 7b o zastosowaniu odchyłeń od norm obszarowych decyduje właściwy do spraw rolnych organ prezydium wojewódzkiej rady narodowej (rady narodowej miasta wyłączonego z województwa) na wniosek właściwego do spraw rolnych organu prezydium powiatowej (miasta stanowiącego powiat, dzielnicowej w mieście wyłączonym z województwa) rady narodowej.

3. Przepisy ust. 1 i 2 nie dotyczą przeniesienia własności, zniesienia współwłasności i działu spadku w drodze orzeczenia sądu. W tym wypadku dopuszczalność podziału ustala sąd.”;

6) w § 12 dodaje się ostatnie zdanie w brzmieniu:

„Podział lasu nie zachodzi, jeżeli przedmiotem zbycia jest cała działka leśna, stanowiąca odrębny zwarty kompleks.”

§ 2. Minister Rolnictwa ogłosił w Dzienniku Ustaw jednolity tekst rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 28 listopada 1964 r. w sprawie przenoszenia własności nieruchomości rolnych, zniesienia współwłasności takich nieruchomości oraz dziedziczenia gospodarstw rolnych (Dz. U. Nr 45, poz. 304) z uwzględnieniem zmian wynikających z przepisów ogłoszonych przed dniem wydania jednolitego tekstu i z zastosowaniem ciągłej numeracji paragrafów, ustępów i punktów.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie jednego miesiąca od dnia ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 13 lipca 1970 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie ustalenia legalnych jednostek miar.

Na podstawie art. 3 ust. 2 i 3 ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o miarach i narzędziach pomiarowych (Dz. U. Nr 23, poz. 148) zarządza się, co następuje:

§ 1. W § 1 ust. 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 czerwca 1966 r. w sprawie ustalenia legalnych jednostek miar (Dz. U. Nr 25, poz. 154) podaną w tabeli podstawowych jednostek miar nazwę i oznaczenie jednostki miary temperatury termodynamicznej zmienia się, jak następuje:

Nazwa jednostki miary	Oznaczenie	Wielkości
kelwin	K	temperatury termodynamicznej

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1971 r.

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyankiewicz*

152

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 17 lipca 1970 r.

w sprawie obowiązku posiadania rachunków dotyczących zakupu niektórych materiałów przez podatników opłacających podatki obrotowy i dochodowy w formie ryczałtu.

Na podstawie art. 3 dekretu z dnia 16 maja 1946 r. o postępowaniu podatkowym (Dz. U. z 1963 r. Nr 11, poz. 60) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Podatnicy będący podmiotami gospodarki nieuspołecznionej, prowadzący zakłady rzemieślnicze i przemysłowe i opłacający na podstawie szczególnych przepisów podatki obrotowy i dochodowy w formie ryczałtu, jeżeli z mocy tych przepisów są zwolnieni z obowiązku prowadzenia ksiąg, a do produkcji używają materiałów pochodzenia zagranicznego lub wykonują rodzaje działalności gospodarczej wymienione w wykazie, stanowiącym załącznik do rozporządzenia, i do produkcji używają materiałów wymienionych w tym wykazie, są obowiązani posiadać oraz przechowywać rachunki dotyczące zakupu tych materiałów.

2. Jeżeli podatnik obok rodzaju działalności gospodarczej wymienionej w ust. 1 wykonuje jeszcze inny rodzaj działalności, obowiązek, o którym mowa w ust. 1, dotyczy całej działalności podatnika.

3. Rachunki za zakupione materiały powinny odpowiadać warunkom określonym w art. 103 ust. 2 dekretu z dnia 16 maja 1946 r. o postępowaniu podatkowym (Dz. U. z 1963 r. Nr 11, poz. 60).

§ 2. 1. Podatnicy wymienieni w § 1 są obowiązani prowadzić ewidencję rachunków za zakupione materiały.

2. Ewidencja powinna być zbroszurowana, ponumerowana, zawierać numer kolejny, imię i nazwisko (nazwę firmy) sprzedającego (dostawcy) i jego dokładny adres, oznaczenie rodzaju i ilości materiału, datę i numer rachunku oraz sumę należności. Ewidencja przed rozpoczęciem zapisów powinna być przedstawiona przez podatnika do poświadczenia organowi finansowemu właściwemu w sprawach podatku obrotowego.

3. Rachunki powinny być kolejno numerowane i wpisywane do ewidencji w kolejności numeracji.

4. Po zakończeniu miesiąca kalendarzowego należy zsumować zapisy dokonane w ewidencji, a po zakończeniu roku

podatkowego należy sporządzić w ewidencji na oddzielnej karcie ogólne roczne zestawienie.

5. Podatnik obowiązany jest złożyć właściwemu organowi finansowemu ewidencję w terminie do dnia 15 stycznia roku następującego po roku podatkowym.

§ 3. 1. Podatnicy wymienieni w § 1 powinni wpisywać do ewidencji rachunki za zakupione materiały w dniu nadejścia materiałów do zakładu (magazynu).

2. Jeżeli materiały nadeszły do zakładu (magazynu) przed otrzymaniem rachunku, należy sporządzić szczegółowy opis materiałów, zawierający imię, nazwisko (firmę) i adres dostawcy, ilość i rodzaj materiałów, oraz dokonać zapisu w ewidencji na podstawie sporządzonego opisu. Opis powinien być przechowywany jako dowód wewnętrzny zakupu i połączony z otrzymanym następnie rachunkiem.

§ 4. 1. Podatnicy wymienieni w § 1 są obowiązani przed zaprowadzeniem ewidencji i na koniec każdego roku podatkowego, a także w razie zakończenia działalności gospodarczej sporządzić spis z natury materiałów pochodzenia zagranicznego oraz wymienionych w wykazie i wpisać go do ewidencji.

2. Pierwopisy (brudnopisy) spisu z natury materiałów powinny zawierać dane ilościowe według rodzajów lub grup rodzajowych i gatunków, a ponadto — w razie gdy o zaliczeniu nabytego materiału do określonego rodzaju lub gatunku decyduje cena — również cenę jednostkową. Przed wznowieniem transakcji w nowym roku podatkowym pierwopisy te powinny być ponumerowane, zszyte i na ostatniej stronie zaopatrzone w datę i podpis (czytelny) osoby lub osób, które je sporządziły. Pierwopisy powinny być sporządzone atramentem, ołówkiem kopiowym lub długopisem.

§ 5. Obowiązek posiadania rachunków, o których mowa w § 1, nie obejmuje:

- 1) produktów lub półfabrykatów wykonanych z materiałów wymienionych w wykazie, jeżeli te produkty lub półfabrykaty nie są w nim wymienione,
- 2) materiałów powierzonych przez zamawiającego świad-